

Δ' Χαιρετισμοί

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

«Ο Ακάθιστος Ύμνος», ρωσική εικόνα του 14ου αιώνα. Στο κέντρο εικονίζεται η Παναγία, ενώ καθεμιά από τις μικρές περιφερειακές εικόνες αφορά τη διήγηση ενός από τους 24 «οίκους» του Ακάθιστου Ύμνου

Ακάθιστος Ύμνος - Δ' Στάσις

Τείχος εἶ τῶν παρθένων,

Θεοτόκε Παρθένε,

καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων.

Ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς,
κατεσκεύασέ σε ποιητής, Ἄχραντε,
οἰκήσας ἐν τῇ μήτρα σου,
καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·
Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας,
χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτήριας.
Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως,
χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῶς,
χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα,
χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστάς ἀσπόρου νυμφεύσεως,
χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων,
χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἕγμος ἅπας ἠττᾶται,

συνεκτείνεσθαι σπεύδων,

τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου·

ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ὠδάς,
ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε,

οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον,
ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοῖ βοῶσιν·

Ἀλληλούια.

Φωτοδόχον λαμπάδα,
τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν,
ὀρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον·
τὸ γὰρ ἄυλον ἄπτουσα φῶς,
ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας,
αὐγῆ τὸν νοῦν φωτίζουσα,
κραυγῆ δὲ τιμωμένη ταῦτα·
Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου,
χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα,
χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.
Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν,
Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν.
Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον,
χαῖρε, τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτὴρ ἑκπλυνῶν συνείδησιν,

χαῖρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας,

χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας,
ὀφλημάτων ἀρχαίων,
ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων,
ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ,
πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ Χάριτος·
καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον,
ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἄλληλούια.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον,
ἀνυμνοῦμέν σε πάντες,
ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε.
Ἐν τῇ σῆ γὰρ οἰκήσας γαστρί,
ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος,
ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοὶ πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου,
χαῖρε, Ἁγία ἀγίων μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι,
χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν,
χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος,
χαῖρε, τῆς Βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια,

χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία,

χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ὦ πανύμνητε Μῆτερ,

ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἀγίων,

ἀγιώτατον Λόγον·

δεξαμένη γὰρ τὴν νῦν προσφοράν,

ἀπὸ πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας,

καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως,

τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἄλληλούια.